

Solstici

Per Eloi A el ds., 08/09/2007 - 09:00

Gossos

-

8

Lletra original

D'esquena a terra, Mirant els punts de llum que es difuminen
A la meva habitació. Fa soroll la nevera, Els cotxes a fora reneguen
una multitud de sons S'apoderen de mi. He tractat d'oblidar-me
Del teu últim missatge que possiblement No et torni a veure
mai. No, no sé com puc sortir, Estic atrapat en mil no tinc forces per mirar-te als ulls. Necessito un llarg hivern
Per fondre'm en la neu, Partir en un llarg viatge, Que em capturi un nou onatge. Lluny d'aquí, creuant el mar dels desesperats,
Inquiet, perdut, encara ets al meu cap, Em vaig deixar, vivint com un arplegat Buscant el solstici. Estic cardadíssim
I el meu veí no para de posar Una merda de cançó, I sé que només és l'inici, Que sóc d'alt d'un precipici
Desfent els meus patrons, Reprogramant la situació. No, no sé com puc sortir, Estic atrapat en mil no tinc forces per mirar-te als ulls. Necessito un llarg hivern
Per fondre'm en la neu, Partir en un llarg viatge, Que em capturi un nou onatge. Lluny d'aquí, creuant el mar dels desesperats,
Inquiet, perdut, encara ets al meu cap, Em vaig deixar, vivint com un arplegat Buscant el solstici.

Lletra traduïda

temps de desolació.

Parlem ara d'una situació de tancament i ofuscament total, de desolació. En aquestes situacions, Sant Ignasi de Loiola (el de "la cova" de Manresa) recomanava "en tiempo de desolación, no hacer mudanza" i això és, en part, el que transmet aquesta cançó: la necessitat de passar un llarg hivern, tot un llarg solstici, de quotidianeïtat per tornar a trobar, més endavant, el rumb que toqui. Una altra actitud que ajuda a sortir algun dia del llarg solstici és no mirar-se el melic i "salir del propio querer, amor e interés" : "*O Senyor, feu de mi un instrument de la vostra pau! On hi ha odi, que jo hi porti amor. On hi ha ofensa, que jo hi porti el perdó. On hi ha discòrdia, que jo hi porti unió. On hi ha dubte, que jo hi porti la fe. On hi ha error, que jo hi porti la veritat. On hi ha desesperació, que jo hi porti l'esperança. On hi ha tenebra, que jo hi porti la llum. O Mestre, feu que jo no cerqui tant: ser consolat, com consolar; ser comprès, com comprendre; ser estimat, com estimar. Perquè és: donant que es rep; perdonant que s'és perdonat; morint que es ressuscita a la vida eterna.*" Sant Francesc d'Assís

Somni (Anònim)

Una nit vaig somniar que anava caminant per la platja amb Déu. Projectava en el cel moltes escenes de la meua vida; a cada quadre veïa petjades a la sorra. A vegades, de dues persones, i altres, tan sols d'una. Vaig observar que, durant els períodes més difícils de la meua vida, es veïen petjades d'una sola persona, i vaig dir: -Em vas prometre, Senyor, que caminaries sempre al meu costat. Perquè, quan més et necessitava, no eres amb mi? Ell respongué: -Quan veïeres les petjades d'una sola persona, fill meu, fou quan et vaig portar en braços.
